

for den hele Stat, som skal frengaae af dette Lovforslag, eller i alt Fald for det, den ærde Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District betragtede som hele Staten. Jeg tilstaaer, at, medens jeg vel har villet fremhæve dette, troer jeg dog ikke, at der er nogen særdeles Anledning til at beskæftige sig med denne Tanke, thi jeg troer, at for os Alle her er vor Forfatning skreven i Grundloven, og det er fra den, vi skulle gaae ud. Naar vi her ville tale om hvad der ligger udenfor den gamle danske Krone, da have vi jo Grundlovens 5te Artikel, hvori dette Forhold er behandlet, og jeg troer ikke, at det for Tiden vil kunne føre til Noget at gaae videre ind derpaa, og navnlig troer jeg, at en Lov, som ganske simpelt inskriberer sig: „Communallov for det egentlige Kongerige Danmark“, meget passende kan indskrænkes ikke blot til den danske Krones Forhold, men ogsaa ligefrem til det egentlige Kongerige Danmarks Anliggender. Jeg skal derfor for Fremtiden tillade mig, at indskrænke mig dertil, men jeg har dog ikke villet undlade at fremhæve det Skin, det Lys, som ved disse Uttringer er falden i den hele Sags Stilling, og som jeg tilstaaer for mit Vedkommende har bidraget til at give den en anden Charakter end den, jeg oprindeligt havde tænkt mig; thi jeg havde taget den aldeles simpelt som et Forsøg, man havde gjort paa at ordne de locale og communale Forhold her i Landet. Naar der nu her i Salen er bleven spurgt af en Mand, som vist med stor Alvor og Interesse har gienemgaaet Sagen, hvor Staten blev af i dette Lovudkast, da troer jeg at kunne indskrænke dette Spørgsmaal til: hvor bliver da Kongeriget Danmark af? og jeg kan ikke skjønne rettere end, som det ogsaa allerede er fremhævet af Flere, at Kongeriget Danmark efter Blasen i dette Udcast egentlig ikke eksisterer mere, men at der kun bliver 6 store Brudstykker tilbage deraf, og nogle tusende Communer, som skulle indbefattes i disse Brudstykker af det gamle Kongerige Danmark. Med Hensyn til et Hovedpunkt, som er blevet saa meget fremhævet og omtvistet, nemlig om der er Anledning til at opstille Jylland som, jeg vil ikke kalde det en Statsdeel, — thi saaledes troer

jeg virkelig ikke det kan nytte at betragte det, — men som een særlig Provinds, har den ærde Forslagsstiller, der er en Mand med utvivlsom levende Fædrelandskærlighed og navnlig med varm Erindring om Alt, hvad Jylland har virket for Danmark, yttret, at det var af stor Vigtighed, at Jylland samlede sine Kræfter, og udviklede den fulde Dygtighed, som boer hos Befolkningen, thi det kunde være til Gavn for hele Landet i farlige Tider, og han har i denne Henseende henholdt sig til historiske Begivenheder, som baade hos ham og mig ere i meget levende Minde, og hvorved Jylland til sin Tid har frelst Danmark. Deri kan jeg nu vistnok ikke Andet end, jeg troer med den samme Varme som han, falde sammen med hans Mening, men ved den Leilighed, som her ved havdes for Die, fremtræder Jylland ikke som nogen Heelhed. Der var derimod unægtelig et andet Tilfælde, hvor Jylland fremtraadte som en Heelhed, og det var ved en meget mærkelig Begivenhed, som har udøvet en indgribende Indflydelse paa hele Danmarks Eksistens i mange Aarhundreder, og jeg troer, at, naar man vil mindes, hvad der dengang passerede, og hvorledes det dengang passerede, da vil man indrømme, at, om det end var en Nødvendighed og ikke kunde være Andet, vil man dog ogsaa tillige see, at, naar Provindserne, saaledes som det dengang skeete, træde op som en Eenhed, da vil det nærmest blive de overveiende større Interesser, som kunne blive forenede, og som, idetmindste dengang, paa en meget mærkelig Maade sluttede sig til andre store Interesser i de tilgrændsende Lande, og som afgjorde hin overordentlig vigtige Begivenhed, som jo unægtelig staaer i en meget stærk Modsætning til vor nærværende Tids Udvikling, om ogsaa de, som dengang faldt, havde deres Brøde. Jeg troer derfor, at man just ikke her skal fremhæve de jydskt Mindes som Noget, der skulde støtte denne Forening af Jylland til hvad der skulde kaldes en selvstændig Provinds i det gamle Danmark, og jeg har heller ikke, blandt alle de Mænd fra Nørrejælland, som have talt her, fundet en Æneste, som videre har bifaldet den Tanke, idetmindste ikke paa den Maade, som den er bragt i Forslag — det forekommer mig, at den slet ikke har fundet nogen Under-